

Otthonra találtam Budakeszin

Beszélgetés Boros Péter református lelkésszel

– Édesapám volt a példaképem, amikor a lelkészi pályát választottam. Fiatalon végigjárva több egyházi közösséget, sok nagyszerű embert, kiváló prédikátort halottam. Ilyen közösség volt például a Magyar Evangéliumi Diákszövetség, amelyet még a húszas években Victor János alapított. Az általuk tartott táborozások alkalmával minden keresztény felekezet tagjától nyitottságot tapasztaltam, amely későbbi pályámhoz is nagy erőt adott. Tanulmányaimat a sárospataki és debreceni teológián végeztem. Iskoláim elvégzése után egy ösztöndíjpályázat segítségével lelkész feleségemmel együtt 2000 és 2004 között a németországi szórványmagyarok körében, majd Szabó István püspök úr mellett a Budahegyvidéken szolgáltam. 2006-ban hívott meg a budakeszi református gyülekezet, ahová nagy örömmel jöttem, mert kihívás volt számomra a feladat, ami itt várt rám. S noha eddig koránt sem tudtunk abból a 2000 reformátusból mindenkit megszólítani, akik városunkban élnek, szerencsére azonban nálunk több a keresztele, mint a temetés. Ami pedig a saját életemben való mérleget illeti, hálás vagyok, mert megérkeztem, s ez mind a családfőre, mind a gyülekezet lelkészére igaz. – kezdte beszélgetésünket Boros Péter, akivel Október 31-én a Reformáció emléknapjának alkalmából rendezett istentisztelet után beszélgettem. Az ünnepen Lacknerné Puskás Sára evangélikus lelkész nő szolgált, valamint a Prohászka Ottokár gimnázium diákjai és a Zákányi Zsolt Református Vegyeskar, amelynek basszus szólóiban nagytiszteletű úr is énekel.

– *Hogyan érkezett Budakeszire, s milyen fogadtatásban részesült itt?*

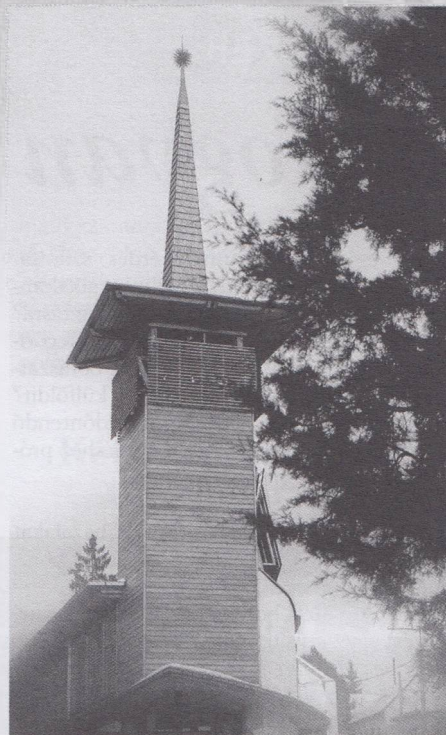
– Nem pályázattal, hanem meghívással kerültem Budakeszire. A presbitérium meghallgatott és meghívott, majd ezt egy gyülekezeti közgyűlés megerősítette. Ez azt jelentette számomra, hogy a gyülekezet nagyobb része elfogadott lelkésznek. Nagy ajándék az egy lelkésznek, ha parókiát kap. Itt várt egy szép templom, egy kulturált Kálvin-terem, és egy, az Ige iránt nyitott, ökumenikus szemléletű, bibliai alapokra helyezkedő, spirituális érdeklődésű, főként értelmiségiekből álló gyülekezet, akikben egyszerre van jelen az Ige iránti elkötelezettség és a kulturális igény. Budakeszi szolgálataim mellett Budajenőn és Telkiben is végzett lelkészi munkát. Ezekben a községekben is nyitottak voltak, bár templom és gyülekezeti terem hiányában a szolgálat elsősorban családlátogatásra korlátozódik.

A budajenői polgármester felajánlotta, hogy a kultúrházban tarthatok istentiszteleti alkalmakat. Az, hogy Budakeszire kerültem, kihívás is, hiszen az elmúlt években háttérbe szorult ún. rétegalkalmakat újra kellett indítanom. Ma már van idősebbek bibliáórája, tavaly elindult a gimnazista korúak péntek esti foglalkozása és van kisgyermekes családok bibliáórája havonta egyszer, hogy a Biblia fényében beszélhessünk hétköznapi élményekről is. Tudom, hogy Isten munkája az emberi lelkében kifejti hatását, a nemzet, az egyház és a gyülekezet azonban akkor életképes, ha az utánpótlásról gondoskodik, ha odafigyel az ifjúság nevelésére is. Szerencsére Budakeszin sok gyermek él, ezért tartom nagyon fontosnak az ifjúság nevelését. Németországi tartózkodásunk alapján jól tudjuk hasznosítani az óvodás korú gyermekek körében szerzett tapasztalatainkat is. Ott, a Nyugat-Európai Magyar Református Lelkigondozói Szolgálat központjában, Hannoverben szolgáltunk, és Hamburgban, Brémában, Berlinben több magyar vasárnapi iskolát és óvodát indítottunk be. A családok összejárnak, magyarul beszélnek, hogy a gyerekek ne felejtsek el a nyelvet. Két éve járok egy bibliodráma képzésre, a Magyar Pszichodráma Egyesületbe Sarkady Kamillához, aki 250 órás tanfolyamot szervezett bibliai alapon. A szemináriumokon Bibliából vett alapvető konfliktushelyzeteket játszunk el, amelyben fontos érzelmi és erkölcsi kérdéseket gondolunk és játszunk végig.

– *Októberben beszélgetünk, a reformáció hónapjában, a Biblia évében. Mit jelent a reformáció egy lelkész számára? Létezik-e református imázs?*

– A reformáció nem korlátozódik októberre, hanem folyamatos megújulást jelent. A reformáció egyháza állandó mozgásban, változásban van. Ez a folytonos megújulás, a „semper reformare” kell, hogy jellemezze az egyéni életünket és az egyházat is. Egyszerre kell képviselnünk a konzervatív értékeket, a tízparancsolat követelményeit, ugyanakkor a fiatalokat ma már nem lehet csak a hagyományokkal nevelni. S bár sokan így tartják, a református egyház nem csupán a ráció egyháza. A református felekezetek demokratikusan épülnek fel. Úgy kell elképzelni egyházunkat, mint egy fordított piramist, amely egészen odáig elment a demokráciában, hogy Kálvin idejében megvalósította a presbiter-zsinati elvet, amely szerint a presbitérium adta az önkormányzati testületet.

Egyházunkra jobban hatottak a történelem viharai is, hiszen több társadalmi fele-

lősséget vállaltunk. S igaz, hogy mi kicsit nagyobb súlyt fektetünk az Ószövetségre, mint katolikus testvéreink, ám éppen azért, mert az Ótestamentum szembesíti legátutóbb erővel az embert saját ösztönös belső mozgatóival. Tükör, melyben igazi természetünk nyilvánul meg. Általa érthetjük meg, hogy valójában milyen gyarlók is vagyunk. Az Ószövetséggel ellentétben az Újszövetség hármassága a Kegyelemről, a Hitről és az Igéről beszél. (Sola Gratia, Sola Fide, Sola Scriptura.) A Biblia éve kapcsán két tíz alkalmas előadássorozatot szerveztünk éppen annak hangsúlyozásképpen, hogy a Biblia nem egy anakronisztikus írásgyűjtemény, üzenete a posztmodern korban is aktuális.

– *Lelkészi gyakorlata alapján hogyan látja, mi nyomasztja ma lelkileg leginkább az embereket?*

– A konfliktushelyzetek kezelése. Előfordult, hogy teljesen idegen, gyülekezethez nem kötődő csöngetett be hozzám házassági problémája miatt. A gyülekezetünkben is tapasztaltam, hogy sokan a nehéz családi, házassági, munkahelyi konfliktusokból nem mindig kerülnek ki győztesen. Ebben segít egyik ökumenikus szemléletű pszichológus presbiterünk, aki csoportok szervezésével és vezetésével élethelyzetek megoldásában segít azoknak, akik őt megkeresik.

– *A Határon Túli Magyarok Emléktemp-loma hogyan vállal szerepet a határon túli magyarság terheinek hordozásában?*

– A mérai református gyülekezettel jó kapcsolatunk van, itt több alkalommal lépett fel gyülekezetünk énekkara is, de segítünk a telekfalvi templom helyreállításában is. Kárpátalján a minaji reformátusok gyülekezeti termében a mennyezet felújításához járult hozzá anyagilag a budakeszi közösség, és a Felvidéken a rimaszombati magyar református gyülekezettel is rendszeresen tartjuk a „testvér gyülekezeti” kapcsolatot.

Galgóczy Zsuzsa

